

Vremeplovni taksi

Jedne sam večeri razmišljala kako će izgledati budućnost.

Sljedeće jutro sam krenula izraditi vremeplovni taksi. Bilo mi je potrebno puno mašte, znanja i truda. Sjela sam u taj neobičan auto. Pojurio je i odvezao me u 2060. godinu. Kada sam pogledala kroz prozor, ugledala sam neobične leteće automobile. Zgrade su bile ogromne u obliku čovjeka. Ljudi su na nogama imali posebne tenisice koje su ih držale u zraku. Svi su imali prozirne mobitele.

Spavaće sobe bile su posebno opremljene. U njima su bili ormari koji su proizvodili odjeću po želji. Dnevni boravak je bio kao kino. Ogromni televizori u ogromnim prostorijama. Jako mi se dopalo. Željela sam ostati ali prijatelji su me čekali u sadašnjosti.

Nadam se da ću uskoro sa sobom u budućnost povesti i moje prijatelje.

Mia Čičko, 4. b